

Iarba dintre stele

Camelia Ardelean

(sonet)

Pășind încet prin iarba dintre stele,
Împotmoliți pe dulcele tărâm,
În lanțuri ce nu vreau să le sfărâm,
Alunecăm pe ritmuri de kantéle.

Cotrobăind sub finul caldarâm,
Prin rădăcini, cu patimă de Iele,
Ne-am priponit și sufletu-n atele –
Ajuns-am libertatea s-o urâm.

Când cerul își deschide călimara,
Cernând pe raiul nostru un poem,
Cu vers călit sub vânturi de Sahara,

Incendiat de-al dragostei blestem,
Ne înfruptăm mai aprig din avara
Iluzie cu aerul boem.